

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. M. 2015-09-25 SKUNDO**

2016 m. sausio 27 d. Nr. S-25 (7-233/2015)

Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

sekretoriaujant
dalyvaujant

mokesčių mokėtojai
mokesčių administratoriaus atstovui

Editos Veršėlienės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės
Jūratei Dalmantaitei

R. M.

R. M.

2016 m. sausio 12 d. posėdyje atnaujinusi Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) 2015 m. spalio 26 d. protokoliniu sprendimu Nr. PP-310 (7-233/2015) sustabdyto R. M. (toliau – Pareiškėja) 2015 m. rugsėjo 25 d. skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015 m. rugsėjo 9 d. sprendimo Nr. 68-158 nagrinėjimą, n u s t a t è:

Inspekcija 2015-09-09 sprendimu Nr. 68-158 patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2015-06-18 sprendimo Nr. (04.7.2)-FR0682-391 dėl 2015-04-24 patikrinimo akto Nr. FR0680-260 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjai sumokėti į valstybės biudžetą 4 837,23 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 2 672,75 Eur GPM delspinigius, 483 Eur GPM baudą (10 proc.), 1 934,95 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSDĮ), 1 083,77 Eur PSDĮ delspinigius ir 193 Eur PSDĮ baudą (10 proc.).

Sprendime nurodoma, jog Kauno AVMI atliko Pareiškėjos 2009-01-01–2012-12-31 laikotarpio GPM ir PSDĮ apskaičiavimo bei sumokėjimo teisingumo patikrinimą, kurio metu nustatė, kad 2009 m. Pareiškėjos ir jos sutuoktinio A. M. patirtos išlaidos viršijo gautas pajamas 222 690,45 Lt. Vietos mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėja išlaidoms 111 345,23 Lt panaudojo iš nenustatytų šaltinių gautas pajamas, kurios nebuvo apmokestintos Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Pareiškėja, nesutikdama su tokia mokesčių administratoriaus išvada, skunde Inspekcijai teigė, kad Kauno AVMI nepagrįstai nepripažino 215 000 Lt sumos, gautos pagal paskolos raštelį iš T. K. (200 000 Lt) ir pagal paskolos sutartį

iš A. A. (15 000 Lt), nors šių asmenų atliktų mokesčių tyrimų metu nenustatė, kad jie neturėjo finansinių galimybių suteikti Pareiškėjai ir jos sutuoktiniui paskolų.

Sprendime nurodoma, jog mokesčinis ginčas šioje byloje kilo dėl to, ar vietos mokesčių administratorius surinktų įrodymų ir nustatytų aplinkybių pagrindu pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėjos patirtos išlaidos viršijo pajamas ir Pareiškėja turėjo 111 345,23 Lt (222 690,45 / 2) 2002-07-02 Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) nustatyta tvarka neapmokestintų pajamų.

Nurodoma, jog mokesčių administratorius, vadovaudamasis 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 70 straipsnio, Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 „Dėl mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) nuostatomis, Pareiškėjos GPM bazę nustatė pagal jo atliktą įvertinimą, pritaikęs išlaidų metodą. Kauno AVMI, pagal įvertinimą apskaičiuodama Pareiškėjos GPM bazę, naudojosi Taisyklių 29 punkte nustatytais informacijos šaltiniais, t. y. remdamasi surinkta informacija iš komercinių bankų apie Pareiškėjos ir jos sutuoktinio A. M. gautas pajamas ir patirtas išlaidas, Inspekcijos informacinės duomenų bazės duomenimis (gautas pajamas, turimą VĮ Registrų centro informaciją apie Pareiškėjos ir jos sutuoktinio vardu registruotą nekilnojamąjį turtą, turimą VĮ Regitros informaciją apie transporto priemones), įvertinusi kitą patikrinimo metu surinktą informaciją, apskaičiavo Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2009–2012 metais gautas pajamas bei patirtas išlaidas.

Nurodoma, jog Kauno AVMI patikrinimo metu tyrė, ar Pareiškėja ir jos sutuoktinis A. M. tikrinamojo laikotarpio pradžioje (2009-01-01) turėjo GPMĮ nustatyta tvarka apmokestintų lėšų, kuriomis Pareiškėja ir jos sutuoktinis galėtų pagrįsti tikrinamuoju 2009–2012 m. laikotarpiu patirtas asmenines išlaidas.

Nustatyta, kad Pareiškėjos ir A. M. santuoka įregistruota 1982-06-26. Sutuoktiniai turi sūnų D. M. (gimęs 1982-11-22) ir dukrą G. M. (gimusi 1988-04-01).

Pareiškėja ir jos sutuoktinis mokesčių administratoriui pateikė vienkartinę gyventojų (šeimos) 2003-12-31 turėto turto deklaraciją (forma FR0593), kurioje deklaravo: 200 000 Lt A. M. turimas pinigines lėšas, laikomas ne banke, 50 000 Lt Pareiškėjos turimas pinigines lėšas, laikomas ne banke; 50 vnt. akcijas, turimas Pareiškėjos, kurių vertė – 5 000 Lt, bei 50 vnt. akcijas, turimas jos sutuoktinio, kurių vertė – 5 000 Lt.

Kauno AVMI, įvertinusi Pareiškėjos ir jos sutuoktinio turėtą piniginių lėšų likutį ne banke 250 000 Lt, 2004–2008 m. gautas 1 145 765,71 Lt pajamas, patirtas 2 007 732,59 Lt išlaidas (2015-04-24 patikrinimo akto Nr. FR0680-260 2 priedas), nustatė, kad sutuoktiniai tikrinamojo laikotarpio pradžioje (2009-01-01) grynųjų pinigų likučio ne banke neturėjo.

Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis A. M. 2009 metais gavo 1 090 615,19 Lt pajamas, iš jų darbo užmokesčio – 23 316,32 Lt, UAB „D1“ paskolos gražinimo – 166 400 Lt, UAB „D1“ atsiskaitymo su tiekėjais – 886 974,31 Lt, kitas pajamas – 13 924,56 Lt. Patyrė 1 296 187,92 Lt išlaidas, iš jų vartojimo išlaidas – 42 500 Lt, UAB „D1“ paskolos suteikimo – 321 900 Lt, UAB „D1“ atsiskaitymo su tiekėjais – 870 183,94 Lt, statybos išlaidas (statinių adresu: *(duomenys neskelbtini)* statybai) – 54 223 Lt, kitas išlaidas – 7 380,98 Lt. Kauno AVMI, įvertinusi sutuoktinių bendrai gautas pajamas (1 090 615,19 Lt), patirtas išlaidas (1 296 187,92 Lt), piniginių lėšų likučius banke laikotarpio pradžioje (1 898,98 Lt) ir pabaigoje (19 016,70 Lt), ne banke nustatytą piniginių lėšų likutį laikotarpio pradžioje (0 Lt), nustatė, jog Pareiškėja ir jos sutuoktinis išlaidoms 222 690,45 Lt (1 090 615,19 Lt + 1 898,98 Lt + 0 Lt – 1 296 187,92 Lt – 19 016,70 Lt) panaudojo iš nenustatytų šaltinių gautas pajamas, kurios nebuvo apmokestintos Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka. Mokesčių administratorius, vadovaudamasis Civilinio kodekso (toliau – CK) 3.87 str. 1

dalimi, 3.88 str. 2 dalimi, sutuoktinių kitas neapmokestintas pajamas padalino abiem sutuoktiniams, t. y. 2009 metais po 111 345,23 Lt (222 690,45 / 2).

Vietos mokesčių administratorius, įvertinęs sutuoktinių gautas pajamas, patirtas išlaidas, turėtus piniginių lėšų likučius, mokestinės prievolės sutuoktiniams už 2010–2012 m. nenustatė.

Sprendime nurodoma, jog iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos sutuoktinis A. M. nuo 2005-01-03 dirba UAB „D1“ ir turi 50 proc. šios bendrovės akcijų (kita dalis akcijų priklauso Pareiškėjai). A. M. laikotarpiu nuo 2005-01-12 iki 2013-08-19 buvo UAB „D1“ vadovas. Nustatyta, kad A. M. UAB „D1“ teikė paskolas grynaisiais pinigais, t. y. per 2008–2010 metų laikotarpį suteikė paskolų 779 400 Lt sumai (2008 m. – 435 500 Lt, 2009 m. – 321 900 Lt ir 2010 m. – 22 000 Lt). Pareiškėjos sutuoktinis atsiskaitymui su tiekėjais iš UAB „D1“ kasos 2009 m. gavo 886 974,31 Lt (atsiskaitė 870 183,94 Lt sumai), 2010 m. – 1 508 777,33 Lt (atsiskaitė 1 537 557,52 Lt sumai), 2011 m. – 644 882,85 Lt (atsiskaitė 632 893,03 Lt sumai), 2012 m. – 460 573,74 Lt (atsiskaitė 460 573,74 Lt sumai). Pareiškėja atsiskaitymui su tiekėjais iš UAB „D1“ kasos 2010 m. gavo 132 787,34 Lt (atsiskaitė 145 651,26 Lt sumai), 2011 m. – 1 291 353,60 Lt (atsiskaitė 1 278 489,68 Lt sumai), 2012 m. – 1 828 103,43 Lt (atsiskaitė 1 861 714,50 Lt sumai).

Kauno AVMI atliko UAB „D1“ pakartotinį kompleksinį mokestinį patikrinimą už laikotarpį nuo 2004-05-11 iki 2007-06-30 (2013-09-24 patikrinimo aktas Nr. AU2-9). Patikrinimo metu nustatyta, kad UAB „D1“ nebuvo apskaitomos visos iš prekybos mėsos gaminiais gaunamos pajamos, bendrovės buhalterinė apskaita tvarkoma, pažeidžiant 2001-11-06 Buhalterinės apskaitos įstatymo Nr. IX-574 nuostatas.

Nurodoma, jog Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Kauno apygardos valdyboje pradėtas UAB „D1“ ikiteisminis tyrimas pagal Baudžiamojo kodekso 222 str. 1 dalį (apgaulingas apskaitos tvarkymas).

Kauno apylinkės teismas 2013-09-13 nutarimu administracinėje byloje Nr. A2.1-5360-540/2013 UAB „D1“ direktorių (Pareiškėjos sutuoktinį) pripažino kaltu, padarius pažeidimą, numatytą Administracinių teisės pažeidimų kodekso 41³ str. 1 dalyje, t. y. už leidimą nelegaliai dirbti darbuotojai, ir paskyrė 3 000 Lt baudą. Teismo sprendimas įsigaliojęs.

Pareiškėjos sutuoktinis A. M. 2014-02-24 paaiškinime mokesčių administratoriui nurodė, kad paskolas UAB „D1“ teikė verslo plėtrai, t. y. įrengimams pirkti, apyvartinėms lėšoms papildyti. Paskolas ėmė iš artimų draugų ir kaimynų.

Mokesčių administratorius nustatė, kad investicijos į UAB „D1“ verslo plėtimą nebuvo susijusios su Pareiškėjos sutuoktinio suteikiamų paskolų dydžiu, nes 2008 metais įrengimų neįsigyta, o paskolų suteikta už 435 500 Lt; 2009 metais įsigyta įrengimų už 73 578,82 Lt, suteikta paskolų už 321 900 Lt; 2010 metais įsigyta įrengimų už 18 255,59 Lt, suteikta paskolų už 22 000 Lt; 2012 metais įsigyta įrengimų už 335 781,62 Lt, paskolų nesuteikta.

Sprendime nurodoma, jog Pareiškėja ir jos sutuoktinis A. M., siekdami pagrįsti piniginių lėšų šaltinius, teikė skolos raštelių, sutarčių ir vekselių kopijas: pagal 2007-01-30 skolos raštelį Z. J. L. suteikė Pareiškėjos sutuoktiniui 200 000 Lt paskolą; pagal 2007-12-15 skolos raštelį A. K. suteikė Pareiškėjai 240 000 Lt paskolą; pagal 2008-01-10 skolos sutartį A. V. suteikė A. M. 32 000 Lt paskolą; pagal 2008-01-15 skolos raštelį B. V. suteikė A. M. 49 900 Lt paskolą; pagal 2009-02-25 skolos raštelį T. K. suteikė A. M. 200 000 Lt paskolą; pagal 2008-02-18 skolos raštelį J. B. suteikė Pareiškėjai 96 000 Lt paskolą; pagal 2009-02-01 sutartį A. A. suteikė Pareiškėjai 15 000 Lt paskolą, pagal 2012-11-15 skolos raštelį V. V. suteikė Pareiškėjai 49 800 Lt paskolą; pagal 2008-04-20 paprastąjį neprotestuotiną vekselį vekselio

davėjas – Pareiškėjos sutuoktinis, įsipareigojo sumokėti D. N. 30 000 Eur (103 584 Lt) sumą; pagal 2008-04-20 paprastąjį neprotestuotiną vekselį vekselio davėja – Pareiškėja, įsipareigojo sumokėti E. N. 30 000 Eur (103 584 Lt) sumą.

Vietos mokesčių administratorius, atlikęs Z. J. L., A. K., B. V., J. B., D. N., E. N., V. V. pajamų ir išlaidų analizę, nustatė, jog šie fiziniai asmenys neturėjo finansinių galimybių skolinti pinigines lėšas. Kauno AVMI Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2009 metų pajamomis nepripažino 200 000 Lt, gautų iš T. K., ir 15 000 Lt, gautų iš A. A., kurie turėjo finansines galimybes skolinti pinigines lėšas. Vietos mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 10 ir 69 straipsnių nuostatomis, T. K. ir A. A. paskolos raštelius pripažino formaliais.

Inspekcija nurodo, kad Pareiškėja su sutuoktiniu A. M. pinigines lėšas iš įvairių fizinių asmenų skolinosi grynaisiais pinigais, paskolas teikę fiziniai asmenys pinigus skolino sau nenaudingomis sąlygomis, t. y. be palūkanų, neįkeičiant turto, ilgam arba nenustatytam laikotarpiui, nežinodami Pareiškėjos ir jos sutuoktinio A. M. finansinių galimybių grąžinti paskolas. Paskolų davėjai apie paskolos suteikimo aplinkybes pateikė mokesčių administratoriui neišsamius paaiškinimus, ne visi žinojo skolinimosi tikslą ar jos grąžinimo garantijas. Kaip minėta, Kauno AVMI, atlikusi Z. J. L., A. K., B. V., J. B., D. N., E. N., V. V. pajamų ir išlaidų analizę, nustatė, jog šie fiziniai asmenys neturėjo finansinių galimybių skolinti pinigines lėšas. Asmenų, suteikusių paskolas Pareiškėjai ir jos sutuoktiniui, gautos pajamos nedidelės (išskyrus T. K.); kai kurių asmenų turimam nekilnojamajam turtui įregistruota hipoteka; A. A., neva suteikęs paskolą, yra garbaus amžiaus, tačiau pateiktoje sutartyje nenumatytos paskolos grąžinimo sąlygos paskolos davėjo mirties atveju; kai kurie gyventojai paskolų suteikimo laikotarpiu (taip pat ir iki paskolų suteikimo bei vėliau) turėjo terminuotų indėlių sąskaitas bankuose, kas, Inspekcijos vertinimu, sudaro pagrindą teigti, jog šie asmenys turėjo įprotį laikyti bei kaupti santaupas bankuose. Paskolų suteikimai nėra fiksuoti kredito įstaigose esančių sąskaitų išrašuose, todėl Pareiškėja ir jos sutuoktinis A. M., įformindami paskolų sutartis, prisiėmė visą riziką dėl jiems tenkančios pajamų gavimo grynaisiais pinigais įrodinėjimo naštos.

Inspekcija, apibendrinama tai, kas išdėstyta, daro išvadą, jog nustatytos aplinkybės kelia abejonių, ar realiai paskolos buvo suteiktos, ar tik surašyti dokumentai, todėl, vadovaudamasi MAĮ 10 ir 69 straipsnių nuostatomis, T. K. ir A. A. paskolos raštelius pripažino formaliais. Inspekcijos teigimu, Pareiškėja ir jos sutuoktinis A. M. minėtomis paskolomis siekė pagrįsti turėtas pinigines lėšas bei tuo pačiu sumažinti mokestinės prievolės dydį.

Pareiškėja su Inspekcijos sprendimu nesutinka.

Skunde nurodoma, jog Pareiškėja buvo įregistravusi individualią įmonę, kurios vardu laikotarpiu nuo 1995-09-25 iki 2001-04-01 buvo įsigijusi verslo liudijimą rūkytų mėsos gaminių gamybai ir pardavimui. Tuo laikotarpiu deklaruoti pajamas pagal verslo liudijimus nereikėjo. Kai įmonėms panaikino verslo liudijimus, tada Pareiškėja ir jos sutuoktinis pradėjo samdyti darbuotojus ir plėsti verslą. Nuo 2004-05-11 Pareiškėja su sutuoktiniu įregistravo UAB „D1“, kuri realiai veiklą pradėjo vykdyti tik nuo 2005-01-01. Taip pat nurodoma, kad Pareiškėja su sutuoktiniu 2004-05-31 pagal pirkimo–pardavimo sutartį įsigijo 1,5945 ha žemės sklypą, esantį (*duomenys neskelbtini*), už 15 000 Lt. Tuo metu šeima turėjo lėšų, todėl pradėjo statybas, planavo užsiimti kaimo turizmu. Kaip minėta, 2005 metų sausio mėn. Pareiškėja su sutuoktiniu pradėjo vykdyti veiklą naujai įkurtoje UAB „D1“. Jos veiklai vykdyti ir verslui plėtoti, taip pat pradėtoms statyboms vykdyti reikėjo daug pinigų, o tam nuosavų lėšų neužteko. Todėl Pareiškėja ir jos sutuoktinis, būdami UAB „D1“ akcininkais, skolinosi pinigus tam, kad galėtų skolinti bendrovei, kuri nuo 2008 m. pradėjo vykdyti investicinį projektą. Dėl šios priežasties Pareiškėja su sutuoktiniu iš anksto ieškojo lėšų skolintis iš giminių, artimų kaimynų, su kuriais

daug metų artimai bendravo, ir draugų.

Pareiškėja pabrėžia, kad, skolinantis lėšas, nebuvo būtinybės domėtis, ar šias lėšas paskolinę asmenys legaliai turi piniginių lėšų. Pareiškėjai pakako to, kad jie geranoriškai paskolino prašomą pinigų sumą. Pažymima, kad su paskolas suteikusiais asmenimis Pareiškėja ir jos sutuoktinis buvo artimi draugai arba giminės ir visada, reikalui esant, vieni kitus paremdavo, skolindami pinigus ar kitaip. Pareiškėjos teigimu, visi asmenys žinojo, kad Pareiškėja su sutuoktiniu vykdo veiklą, plečia gamybą, turi nekilnojamojo turto ir visada pareikalavus pinigus grąžins. Tarp Pareiškėjos šeimos ir minėtų asmenų visada buvo abipusis pasitikėjimas, o palūkanų niekada vieni iš kitų neimdavo.

Skunde taip pat nurodoma, jog paskolų gavimo / suteikimo laikotarpiu nebuvo prievolės deklaruoti skolinamas ar pasiskolintas sumas, ar būtinybės tvirtinti sutartis pas notarą. Atsižvelgdama į tai, Pareiškėja prašo įvertinti gautas paskolas nors iš tų asmenų, kurie, Inspekcijos teigimu, turėjo finansines galimybes skolinti pinigines lėšas. Įvertinus Pareiškėjos ir jos sutuoktinio iš T. K. ir A. A. gautas paskolas, nebus lėšų trūkumo, nes jos tikrai buvo padengtos iš šių paskolų.

Pareiškėja nurodo, jog Inspekcijos teiginys, kad „nustatytos aplinkybės kelia abejonių, ar realiai paskolos buvo suteiktos“, neturėtų būti pagrindu, apskaičiuojant mokesčius.

Atkreipiamas dėmesys į tai, jog Kauno apylinkės teismas 2014-06-21 nutartimi nutraukė skundžiamame Inspekcijos sprendime minimą UAB „D1“ atžvilgiu pradėtą ikiteisminį tyrimą Nr. 06-1-01029-13.

Pareiškėja paaiškina priežastį, kodėl po UAB „D1“ atlikto mokestinio patikrinimo, kurio metu buvo pritaikytos MAĮ 69 ir 70 straipsnių nuostatos, nusprendė kreiptis į mokesčių administratorių dėl susitarimo pagal MAĮ 71 straipsnį. Nurodoma, jog po visų patikrinimų, kai UAB „D1“ produkcijos pirkėjai (fiziniai asmenys) buvo prilyginti dirbančiais bendrovėje ir UAB „D1“ priskaičiuoti dideli mokesčiai, Pareiškėjos sutuoktiniui, tuo laiku buvusiam bendrovės direktoriumi, labai pablogėjo sveikata, dėl širdies sutrikimų reikėjo statyti širdies stimulatorių, jis dar susirgo depresija. Todėl tiek Pareiškėja, tiek jos sutuoktinis norėjo, kad greičiau viskas baigtųsi, ir, tikėdamiesi, kad pagerės A. M. sveikata, nutraukė ginčus, inicijuodami susitarimo procedūrą su mokesčių administratoriumi. Deja, Pareiškėjos sutuoktinis A. M. iki šiol yra nedarbingas, gauna invalidumą.

Pareiškėja, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, vadovaudamasi MAI 131 straipsniu, prašo panaikinti Inspekcijos 2015-09-09 sprendimą Nr. 68-158. Nurodoma, jog jeigu Komisijos priimtas sprendimas bus nepalankus Pareiškėjai, ir kad pabaigti mokestinius ginčus taikiai, prašoma, vadovaujantis MAI 71 straipsniu, tartis dėl mokamų mokesčių dydžio nustatymo.

Komisija konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas iš dalies tenkintinas.

Mokestinis ginčas nagrinėjamoje byloje kilo dėl Inspekcijos 2015-09-09 sprendimo Nr. 68-158, kuriuo Pareiškėjai apskaičiuotas ir nurodytas sumokėti GPM ir PSDĮ bei su šiais mokesčiais susijusios sumos, mokesčių administratoriui konstatavus, jog Pareiškėjos 2009 metais patirtos išlaidos 111 345,23 Lt viršijo jos pajamas, teisėtumo ir pagrįstumo.

Pareiškėja, ginčydamas centrinio mokesčių administratoriaus sprendimą, savo reikalavimą grindžia šiais esminiais argumentais:

– pinigines lėšas, kurios buvo panaudotos ginčo išlaidoms padengti, Pareiškėjai ir jos sutuoktiniui paskolino T. K. pagal 2009-02-25 skolos raštelį ir A. A. pagal 2009-02-01 sutartį.

– Mokesčių administratorius nepagrįstai Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2009 m. išlaidoms priskyrė 54 223 Lt gyvenamojo namo adresu: (*duomenys neskelbtini*), statybos išlaidas, nes šio namo statybos išlaidos buvo patirtos iki 2009 m.

– 2008-12-31 UAB „D1“ grąžino Pareiškėjos sutuoktiniui 71 000 Lt paskolą, todėl mokesčių administratoriaus nustatytas nulinis piniginių lėšų likutis ne banke 2009-01-01 yra nepagrįstas.

Bylos nagrinėjimo apimtis apsprendžiama pagal pareikštus konkrečius ir aiškius reikalavimus. Kadangi šioje byloje Pareiškėja yra pareiškusi konkrečius ir aiškius reikalavimus, todėl Komisija konstatuoja, jog ginčas dėl mokesčių administratoriaus padarytų išvadų iš esmės yra siejamas su materialiuoju aspektu, t. y. keliant klausimą dėl įrodymų, pagrindžiančių, jog Pareiškėjos ginčo laikotarpiu patirtos išlaidos gali būti grindžiamos iš fizinių asmenų gautomis paskolomis ir UAB „D1“ jos sutuoktiniui grąžinta paskola, pakankamumo ir patikimumo.

Pažymėtina, jog dėl įrodymų vertinimo, kai, remiantis įvairiais civiliniais sandoriais, įrodinėjamas (grindžiamas) mokesčių mokėtojo gautų pajamų realumas, Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT), kuris, vadovaudamasis Administracinių bylų teisenos įstatymo 13 straipsniu, formuoja vienodą administracinių teismų praktiką taikant įstatymus, 2007-03-15 nutartyje adm. byloje Nr. A¹⁷-301/2007 (publikuota: „Administracinė jurisprudencija“, 2007, Nr. 11) yra išaiškinęs, jog įrodinėjimo dalykas šiuo atveju yra aplinkybės, ar pinigų sumos mokesčių mokėtojui realiai buvo ar nebuvo perduotos, t. y. gautos ar negautos pajamos. Šios aplinkybės turėtų būti įrodinėjamos tiesioginiais įrodymais, iš kurių galima daryti vienareikšmę išvadą apie įrodinėjimo dalyką sudarančias aplinkybes (pavyzdžiui: mokėjimo pavedimai, patvirtinantys lėšų judėjimą; asmenų, iš kurių pajamos neva gautos, paaiškinimai apie tai, kad lėšos perduotos ar neperduotos; kitų liudytojų, galinčių patvirtinti ar paneigti lėšų perdavimą, parodymai). Įstatymas nedraudžia įrodinėti ir netiesioginiais įrodymais, t. y. įrodymais, daugiareikšmiai susijusiais su įrodinėjimo dalyką sudarančiomis aplinkybėmis (pavyzdžiui: įrodymai apie tai, kokiomis lėšomis galėjo disponuoti asmuo, iš kurio galėjo būti gautos pajamos; įrodymai apie gautų lėšų panaudojimo aplinkybes ir pan.). Tokio pobūdžio bylose išvada apie tai, kad mokesčių mokėtojas nepagrindė pajamų, neturėtų būti daroma vien netiesioginių įrodymų pagrindu (pavyzdžiui, įrodymai apie tai, kad paskolos davėjas neturėjo teisėtų pajamų). Tokios praktikos LVAT laikėsi ir priimdamas vėlesnes nutartis: 2011-02-04 adm. byloje Nr. A-438-201/2011, 2011-04-01 adm. byloje Nr. A⁴³⁸-953/2011, 2011-09-15 adm. byloje Nr. A⁴⁴²-2502/2011, 2015-02-10 adm. byloje Nr. (e)A-110-438/2015, 2015-03-02 adm. byloje Nr. A-690-556/2015 ir kt.

Taigi, kaip pripažįstama LVAT praktikoje, išvados apie mokesčių mokėtojo tam tikrų civilinių sandorių pagrindu gautų pajamų realumą darytinos sistemiškai bei kompleksiskai įvertinus visus tiesioginius bei netiesioginius įrodymus, pagrindžiančius ar paneigiančius objektyvų pajamų gavimo faktą. Vien atskirų formalių įrodymų (pavyzdžiui, paprasta rašytine ar notarine forma sudarytų sutarčių) apie pajamas pateikimas, nesant realaus pajamų gavimo fakto, patvirtinto visapusiška pajamų gavimo faktinių aplinkybių analize, pajamų gavimo nepagrindžia. Tokia išvada darytina ir atsižvelgiant į MAĮ 10 straipsnio nuostatas, įtvirtinančias turinio viršenybės prieš formą principą, pagal kurį mokesčių teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai (LVAT 2014-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A-556-554/2014).

Komisijos vertinimu, mokesčių mokėtojo įpareigojimas pagrįsti atitinkamų pajamų šaltinius reiškia, kad jo nurodomi pajamų šaltiniai turi būti realūs, o pateikti įrodymai apie piniginių lėšų gavimą iš atitinkamų šaltinių atspindėti realiai susiklosčiusias faktines aplinkybes, ypač tais atvejais, kai gautų pajamų šaltinis yra ne paties mokėtojo veikla, o kito asmens gautos pajamos. Todėl turi būti pateikti pakankami ir neginčijami įrodymai, kad atitinkamo dydžio pajamos realiai yra gautos konkrečiu nurodytu būdu iš nurodyto pajamų šaltinio, t. y. šaltinis turi būti ne tik realus, bet ir turi būti objektyviais duomenimis patvirtintos aplinkybės, kad lėšos realiai perduotos mokėtojui (LVAT 2011-09-09 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3513/2011). Todėl mokesčių mokėtojas negali remtis vien tik tvirtinimu, kad pateikė

atitinkamus sandorius patvirtinančias sutartis, deklaravo atitinkamas pinigų sumas, ar galimai jomis disponavo, jas naudojo patirdamas atitinkamas išlaidas, jis turi realiai pagrįsti jo nurodomus piniginių lėšų šaltinius.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą pirmuoju nagrinėjamo ginčo aspektu, konstatuoja, jog Pareiškėja nepateikė pakankamų ir neginčijamų įrodymų, kurie pagrįstų, kad ji ir jos sutuoktinis realiai grynaisiais pinigais gavo (T. K. ir A. A. perdavė) skolos rašteliuose nurodytą pinigų sumą – 215 000 Lt. Kaip minėta, įrodinėjimo dalykas šiuo atveju yra aplinkybės, ar minėta pinigų suma Pareiškėjai ir jos sutuoktiniui realiai buvo ar nebuvo perduota, ir būtent Pareiškėjai tenka pareiga pateikti įrodymus, kad atitinkamo dydžio pajamas realiai gavo konkrečiu nurodytu būdu iš nurodyto pajamų šaltinio. Tuo tarpu nagrinėjamoje byloje ne tik kad nėra objektyvių duomenų, patvirtinančių ginčo piniginių lėšų gavimą ir disponavimą jomis, bet ir jokių paaiškinimų, kaip realiai vyko skolinamų grynųjų piniginių lėšų perdavimas. Pareiškėja Komisijos posėdžio metu negalėjo paaiškinti jokių aplinkybių, susijusių su ginčo paskolų gavimu, t. y. kaip T. K. jos sutuoktiniui perdavė 200 000 Lt grynaisiais pinigais, kur, kaip, kokių būdu šios pinigines lėšas buvo pristatytos, kokiomis kupiūromis suteikta paskola, kur A. M. šias pinigines lėšas laikė, kol jas panaudojo, ir pan. Pažymėtina, jog, kaip yra konstatavęs LVAT 2013-04-15 sprendime adm. byloje Nr. A⁶⁰²-27/2013, pasirinkdamas pajamas gauti grynaisiais pinigais (dėl ko šių pajamų gavimo faktas nėra fiksuojamas kredito įstaigose esančių sąskaitų išrašuose) ir šių pajamų nedeklaruodamas, pateikiant atitinkamo mokestinio laikotarpio pajamų deklaracijas (pavyzdžiui, kai tokios deklaracijos teikimas nėra privalomas), mokesčių mokėtojas prisiima visą riziką dėl jam tenkančios įrodinėjimo naštos.

Iš byloje esančios 2009-02-01 sutarties su A. A. matyti, jog Pareiškėja pasiskolino iš A. A. 15 000 Lt, išsipareigodama šią sumą gražinti po penkerių metų (2014-02-01). Tačiau mokesčių administratorius, atlikęs A. A. mokestinį tyrimą (2014-08-21 mokestinio tyrimo rezultatų ataskaita Nr. FR0686-1414), nustatė, kad paskola nėra gražinta.

Iš byloje esančio 2009-02-25 skolos raštelio matyti, jog T. K. paskolino Pareiškėjos sutuoktiniui 200 000 Lt, nenustatęs gražinimo termino. Nors mokesčių administratorius T. K. mokestinio tyrimo metu (2014-10-13 mokestinio tyrimo rezultatų ataskaita Nr. FR0686-1803) nustatė, kad jis turėjo finansines galimybes suteikti A. M. 200 000 Lt paskolą, tačiau tai, kad, suteikiant tokio dydžio paskolą, jos gražinimas nebuvo užtikrintas jokiais priemonėmis, nenustatytas gražinimo terminas, be to, pats T. K. nekilnojamajam turtui įsigyti ir remontuoti ėmė ilgalaikius kreditus iš banko, kelia pagrįstų abejonių ginčo paskolos realumu.

Svarbu paminėti, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis mokesčių administratoriui pateiktuose paaiškinimuose teigė, jog paskolas iš fizinių asmenų ėmė verslui plėsti, t. y. UAB „D1“ įrengimams pirkti ir apyvartinėms lėšoms. Tačiau pripažinti, kad 2009 m. vasario mėn. gauta 215 000 Lt paskola iš T. K. ir A. A. buvo panaudota Pareiškėjos nurodytam tikslui, nėra pakankamo pagrindo. Byloje nenustatyta, jog Pareiškėja ar jos sutuoktinis, 2009 m. vasario mėn. gavę minėtas paskolas, šiuo laikotarpiu jas būtų perskolinę UAB „D1“. Be to, iš bylos medžiagos matyti, jog UAB „D1“ 2009 metais įsigijo įrengimų ir su jais susijusių darbų tik už 73 578,82 Lt.

Komisija, apibendrindama išdėstytas aplinkybes, daro išvadą, jog vien ta aplinkybė, kad T. K. turėjo finansinių galimybių suteikti Pareiškėjos sutuoktiniui 200 000 Lt paskolą, o A. A. Pareiškėjai – 15 000 Lt paskolą, atsižvelgiant į mokesčių administratoriaus nustatytų aplinkybių, susijusių tiek su ginčo paskolų suteikimu, tiek su kitų paskolų, kurių Pareiškėja neginčija, suteikimu, visetą (2015-04-04 patikrinimo akto Nr. FR0680-260 V skyrius, 19–29 psl.), nesudaro pagrindo pripažinti, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis realiai gavo ginčo skolos rašteliuose nurodytą pinigų sumą – 215 000 Lt. Paprasta rašytine forma sudarytų paskolos raštelių, kaip formalių įrodymų, pateikimas mokesčių administratoriui *per se* negali būti pripažįstamas tinkamu realaus piniginių lėšų gavimo fakto pagrindimu. Pareiškėja nei

mokestinio patikrinimo, nei skundo nagrinėjimo Inspekcijoje metu, nei skunde Komisijai ir Komisijos posėdžio metu nenurodė jokių aplinkybių dėl realaus piniginių lėšų perdavimo, apsiribodama tik abstrakčiais teiginiais apie šių piniginių lėšų gavimą. Taigi nesant objektyvių duomenų apie realų 215 000 Lt piniginės sumos gavimą, taip pat įrodymų, kad piniginės lėšos buvo panaudotos tiems tikslams, dėl kurių jos buvo pasiskolintos, nėra pagrindo pripažinti, kad Pareiškėjos sutuoktinis 2009-02-25 iš T. K. gavo 200 000 Lt dydžio paskolą, o Pareiškėja 2009-02-01 iš A. A. – 15 000 Lt dydžio paskolą. Atsižvelgiant į tai, Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2009 metais patirtos išlaidos negali būti grindžiamos jų 2009 metais iš T. K. ir A. A. gautomis paskolomis 215 000 Lt sumai.

Komisija dėl Pareiškėjos Komisijos posėdžio metu nurodyto motyvo nepriskirti Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2009 m. išlaidoms 54 223 Lt gyvenamojo namo adresu: *(duomenys neskelbtini)*, statybos išlaidas, nes šio namo statybos išlaidos buvo patirtos iki 2009 m., nurodo, jog jis yra nepagrįstas. Pareiškėjos sutuoktinis dar iki mokestinio patikrinimo pradžios (2014-12-18 pavedimas tikrinti) mokesčių administratoriui pateiktame 2014-02-24 paaiškinime nurodė, kad „statybos darbai iki šiol nebaigti“ (paaiškinimo 15 bei 16 klausimas ir atsakymas). Be to, iš byloje esančio VĮ Registrų centro Nekilnojamojo turto registro centrinio duomenų banko išrašo matyti (4.1 p.), kad deklaracija apie statybos užbaigimą / paskirties keitimą sudaryta 2015-01-12. Taigi Pareiškėjos argumentą, kad gyvenamojo namo su priklausiniais statybos išlaidos buvo patirtos iki 2009 m., paneigia bylos medžiaga.

Komisija dėl statybos išlaidų dydžio nurodo, jog iš bylos medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius, įvertinęs Pareiškėjos sutuoktinio mokestinio tyrimo metu mokesčių administratoriui 2014-04-24 pateiktą paaiškinimą, jog gyvenamojo namo su priklausiniais statyboms patirta išlaidų suma sudarė 300 000 Lt, atsižvelgęs į VĮ Registrų centro duomenis, pagal kuriuos statinių statybinė vertė – 586 631 Lt (statybų pradžia – 2008 m., statybų pabaiga – 2014 m.), ir siekdamas kuo teisingiau nustatyti statinių statybos išlaidas, pasinaudojo UAB „Sistela“, kuri specializuojasi statybos darbų sąmatų, normatyvų, kainynų ir programų sudaryme, pateiktomis 1 kub. m statybos kainomis. Mokesčių administratorius, atsižvelgęs į Pareiškėjos sutuoktinio paaiškinimą, kad statybos darbai buvo pradėti 2006 m., į išduotus statybos leidimus (2006-06-16, 2006-12-04, 2008-07-17), vertindamas, kad statiniai buvo pastatyti per 2006–2014 m., pagal UAB „Sistela“ pateiktas statinių statybos skaičiuojamąsias kainas apskaičiavo 566 868 Lt statinių (gyvenamojo namo, pirties, daržinės ir sandėlio) statybinę vertę. Pirties, daržinės ir stoginės su sandėliu statybinės išlaidos buvo skaičiuotos pagal pagalbinio ūkio patalpų statybinės vertės rodiklius. Tačiau mokesčių administratorius nustatė, kad daržinės pastate patalpos įrengtos kaip gyvenamoji patalpa (su virtuve, valgomoju, svetaine, dviem miegamaisiais ir dviem san. mazgais). Be to, į statybos išlaidas nebuvo įskaičiuotos liepto įrengimo, pavėsinės, gerbūvio sutvarkymo (teritorijos apželdinimo, apšvietimo, takų išgrindimo akmenimis) išlaidos. Atsižvelgdama į tai, Kauno AVMI padarė išvadą, kad Pareiškėjos ir jos sutuoktinio patirtos statybos išlaidos yra didesnės, nei mokesčių administratoriaus apskaičiuotos pagal UAB „Sistela“ duomenis (566 868 Lt). Todėl Pareiškėjos patikrinimo metu vertinta, kad Pareiškėjos ir jos sutuoktinio statybos išlaidos sudarė 586 631 Lt, t. y. pagal VĮ Registrų centro nustatytą statinių statybinę vertę. Kadangi Pareiškėjos sutuoktinis mokesčių administratoriui pateikė statybos išlaidų dokumentus, pagal kuriuos jis su sutuoktine 2005 m. patyrė 25 842,52 Lt išlaidas (nors pirmasis statybos leidimas išduotas 2006 m.), 2007 m. – 127 006,53 Lt išlaidas, Kauno AVMI, vadovaudamasi protingumo principu, 152 849,05 Lt suma (25 842,52 + 127 006,53) sumažino statybines išlaidas ir apskaičiavo patirtų statybinių išlaidų sumą kiekvienais metais: 2006, 2008–2011 m. – po 54 223 Lt, 2012–2014 m. – po 54 222 Lt (2015-04-04 patikrinimo akto Nr. FR0680-260 II.2 skyrius, 8–15 psl.).

Komisijos vertinimu, mokesčių administratorius tinkamai ir teisingai nustatė gyvenamojo namo su priklausiniais adresu: *(duomenys neskelbtini)*, statybos išlaidas.

Pareiškėja nepateikė objektyvių duomenų, kad mokesčių administratoriaus nustatytos statybos išlaidos yra neteisingos. Todėl Komisija konstatuoja, jog mokesčių administratorius pagrįstai Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2009 m. išlaidoms priskyrė 54 223 Lt gyvenamojo namo statybos išlaidas.

Pareiškėja Komisijos posėdžio metu teigė, kad 2008-12-31 UAB „D1“ grąžino jos sutuoktiniui 71 000 Lt paskolą, todėl mokesčių administratoriaus nustatytas nulinis piniginių lėšų likutis ne banke 2009-01-01 yra nepagrįstas.

Iš bylos medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius, įvertinęs Pareiškėjos ir jos sutuoktinio gautas pajamas ir patirtas išlaidas 2004–2008 m. laikotarpiu, t. y. iki tikrinamojo laikotarpio pradžios, konstatavo, jog Pareiškėja ir jos sutuoktinis 2009-01-01 piniginių lėšų ne banke neturėjo (2015-04-04 patikrinimo akto Nr. FR0680-260 2 priedas). Iš mokesčių administratoriaus atliktos pajamų ir išlaidų analizės už 2004–2008 m. matyti, jog mokesčių administratorius vertino per metus Pareiškėjos ir jos sutuoktinio gautas pajamas ir patirtas išlaidas, kitų metų pradžioje išvesdamas balansą tarp gautų pajamų ir patirtų išlaidų.

Iš bylos medžiagos taip pat matyti, jog mokesčių administratorius, nustatęs, kad 2008 metais Pareiškėjos šeimos pajamas sudarė 1 081 055,94 Lt, išlaidas – 1 589 345,26 Lt, padarė išvadą, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis 2009-01-01 piniginių lėšų ne banke neturėjo, nes 2008-12-31 jų išlaidos 508 024,13 Lt viršijo gautas pajamas. Tuo tarpu, kaip minėta, Pareiškėja Komisijos posėdžio metu teigė, kad jos sutuoktinis 2008-12-31 turėjo 71 000 Lt, kuriuos jam grąžino UAB „D1“, todėl turi būti pripažinta, kad šią sumą Pareiškėja su sutuoktiniu turėjo 2009-01-01.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą nagrinėjamu ginčo aspektu, iš dalies sutinka su Pareiškėjos pozicija dėl 2008-12-31 Pareiškėjos sutuoktiniui grąžintos paskolos pripažinimo Pareiškėjos šeimos pajamomis 2009-01-01. Byloje nustatyta ir mokesčių administratorius šios aplinkybės neginčija, kad UAB „D1“ 2008-12-31 kasos išlaidų orderiu Nr. 599 grąžino Pareiškėjos sutuoktiniui 71 000 Lt paskolą. Taip pat byloje nustatyta, jog Pareiškėjos sutuoktinis 2008-12-31 kasos pajamų orderiu Nr. DA002366 suteikė UAB „D1“ 3 500 Lt paskolą. Taigi nustačius šias aplinkybes, taip pat nesant byloje duomenų, kad Pareiškėja ar jos sutuoktinis 2008-12-31 turėjo ir kitas išlaidas, kurioms galėjo panaudoti UAB „D1“ A. M. grąžintas pinigines lėšas, vadovaujantis protingumo ir teisingumo kriterijais, darytina išvada, kad Pareiškėjos ir jos sutuoktinio piniginių lėšų likutis 2008-12-31 ir atitinkamai 2009-01-01 sudarė 67 500 Lt (71 000 – 3 500). Kadangi mokesčių administratorius Pareiškėjai mokėtinos prievolės dydį už 2009 m. nustatė, nepripažinęs Pareiškėjos ir jos sutuoktinio pajamomis 67 500 Lt, konstatuotina, jog jo, vadovaujantis MAĮ 70 straipsnio nuostatomis, nustatytas mokėtinos prievolės dydis neatitinka protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijų. Todėl ginčijamas Inspekcijos 2015-09-09 sprendimas Nr. 68-158 negali būti pripažįstamas pagrįstu ir yra keistinas.

Centrinis mokesčių administratorius papildomai elektroniniu paštu Komisijai 2016-01-20 pateikė Pareiškėjai mokėtinų mokesčių perskaičiavimą (reg. Nr. 4-68), įvertinęs tai, jog Pareiškėja ir jos sutuoktinis 2009-01-01 turėjo 67 500 Lt piniginių lėšų likutį ne banke, per 2009 m. gavo 1 090 615,19 Lt pajamas, patyrė 1 296 187,92 Lt išlaidas, taip pat įvertino Pareiškėjos ir jos sutuoktinio piniginių lėšų likučius banke 2009-01-01 bei 2009-12-31 ir nustatė, jog 2009 m. Pareiškėjos ir jos sutuoktinio išlaidos 155 190,45 Lt viršijo pajamas. Atsižvelgdamas į tai ir vadovaudamasis Civilinio kodekso 4.73 ir 3.109 straipsnių nuostatomis, reglamentuojančiomis sutuoktinių įgyto turto ir gautų pajamų teisinį režimą, mokesčių administratorius Pareiškėjos ir jos sutuoktinio 2009 m. gautas 155 190,45 Lt pajamas iš mokesčių administratoriui nežinomų šaltinių padalino lygiomis dalimis, t. y. po 77 595,23 Lt. Mokesčių administratorius nuo Pareiškėjos gautų 77 595,23 Lt kitų neapmokestintų pajamų, vadovaudamasis GPMĮ ir Sveikatos draudimo įstatymo nuostatomis, Pareiškėjai už 2009 m.

papildomai apskaičiavo 11 639 Lt (3 370,89 Eur) mokėtiną GPM, 6 392,69 Lt (1 851,45 Eur) GPM delspinigius, 1 163,90 Lt (337,09 Eur) GPM baudą (10 proc.), 4 656 Lt (1 348,47 Eur) PSDĮ, 2 607,83 Lt (755,28 Eur) PSDĮ delspinigius ir 465,60 Lt (134,85 Eur) PSDĮ baudą (10 proc.).

Komisija, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi MAĮ 67 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią pareiga pagrįsti mokesčių mokėtojui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas tenka mokesčių administratoriui, konstatuoja, jog Inspekcijos 2015-09-09 sprendimas Nr. 68-158 yra keistinas, atsižvelgiant į minėtą centrinio mokesčių administratoriaus papildomai elektroniniu paštu Komisijai pateiktą Pareiškėjai mokėtinų mokesčių perskaičiavimą. Todėl Komisija vietoj Inspekcijos 2015-09-09 sprendimo Nr. 68-158 nurodymo Pareiškėjai sumokėti į valstybės biudžetą 4 837,23 Eur GPM, 2 672,75 Eur GPM delspinigius, 483 Eur GPM baudą, 1 934,95 Eur PSDĮ, 1 083,77 Eur PSDĮ delspinigius ir 193 Eur PSDĮ baudą, nurodo Pareiškėjai sumokėti 3 370,89 Eur GPM, 1 851,45 Eur GPM delspinigius, 337,09 Eur GPM baudą, 1 348,47 Eur PSDĮ, 755,28 Eur PSDĮ delspinigius ir 134,85 Eur PSDĮ baudą.

Komisija dėl Pareiškėjos skundo Komisijai prašymo taikyti MAĮ 71 straipsnio nuostatas ir pasirašyti susitarimą nurodo, jog pagal minėto MAĮ 71 str. 1 dalį visų mokestinio ginčo nagrinėjimo etapų metu Pareiškėja turi teisę kreiptis į mokesčių administratorių, būtent kuriam įstatymų leidėjas suteikė diskreciją spręsti dėl šiame straipsnyje įtvirtinto instituto taikymo, t. y. dėl susitarimo pasirašymo dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio. Todėl nagrinėjamu atveju Komisija, vadovaudamasi Komisijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004-09-02 nutarimu Nr. 1119, 36.1 punktu, konstatuoja, jog Pareiškėjos prašymas dėl MAĮ 71 straipsnio nuostatų taikymo ir susitarimo dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžio pasirašymo paliekamas nenagrinėtinu, nes nepriklauso Komisijos kompetencijai.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes ir vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 156 straipsnio 1 dalimi, 155 straipsnio 4 dalimi, Komisijos nuostatų 36.1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

1. Atnaujinti Komisijos 2015-10-26 protokoliniu sprendimu Nr. PP-310 (7-233/2015) sustabdyto Pareiškėjos 2015-09-25 skundo dėl Inspekcijos 2015-09-09 sprendimo Nr. 68-158 nagrinėjimą.

2. Pakeisti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2015-09-09 sprendimą Nr. 68-158, t. y. vietoj nurodymo Pareiškėjai sumokėti į valstybės biudžetą 4 837,23 Eur GPM, 2 672,75 Eur GPM delspinigius, 483 Eur GPM baudą, 1 934,95 Eur PSDĮ, 1 083,77 Eur PSDĮ delspinigius ir 193 Eur PSDĮ baudą nurodoma sumokėti 3 370,89 Eur GPM, 1 851,45 Eur GPM delspinigius, 337,09 Eur GPM baudą, 1 348,47 Eur PSDĮ, 755,28 Eur PSDĮ delspinigius ir 134,85 Eur PSDĮ baudą.

3. Palikti nenagrinėtu Pareiškėjos prašymą taikyti MAĮ 71 straipsnio nuostatas ir pasirašyti susitarimą dėl mokesčių ir su jais susijusių sumų dydžio.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai

interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Administracinių bylų teisenos įstatymo 19 ir 33 straipsnius ginčo šalis, nesutinkanti su šio sprendimo 3 dalimi, turi teisę per vieną mėnesį nuo Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo apskųsti ją Vilniaus apygardos administraciniam teismui.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė